

ΤΣΑΒΑΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
ΕΥΖΑΝΤΙΟΥ 117-119 ΚΗΦΙΣΣΟΣ
ΑΘΗΝΑ 142 35

ΑΡΧΕΙΟ
19 95
Παναγιώτη Νάνου

ΑΡΧΕΙΟ
ΑΔΡΕΑ ΑΡΧΕΙΟΥ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΜΑΝΟΥ
2016

Μορφοβουνιώτικη Φωνή

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
PORT PAYE
ΠΕΡΙΣΣΟΥ
ΑΡ. ΑΔ. 1
ΕΛΛΑΣ - HELLAS

B

ΤΡΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Σύλλογος Μορφοβουνιωτών Καρδίτσας

ΙΔΡΥΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ: ΤΣΟΥΛΑΣ ΜΑΡΚΟΣ

Χρόνος 2002 - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ- Αρ. φύλλου 11

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Εδρα Αγίας Αναστασίας 5 Περισός -Ν. Ιωνία Τ.Κ. 142 32 Αθήνα Τηλ: 210 2522596 • FAX: 210 2518283

ΕΚΔΟΤΗΣ : ΘΩΜΑΣ ΚΑΤΟΙΚΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Στοιχειοθετήθηκε και τυπώθηκε από ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Αφοι ΤΣΑΛΔΑΡΗ Ο.Ε. Δ/ση: Μπουμπουλίνας 66 ΤΗΛ: 210 24.81.647 - 8 FAX: 210 2483358

ΟΙ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΠΛΑΣΤΗΡΑ

ΕΠΑΝΕΚΚΛΕΧΤΗΚΕ Ο ΔΗΜ. ΤΣΙΑΝΤΗΣ ΜΕ 64,28

ΨΗΦΙΣΑΝ 3.453

ΑΚΥΡΑ 135

ΛΕΥΚΑ 40

ΕΓΚΥΡΑ 3.278

ΕΛΑΒΑΝ ΣΥΝΟΛΙΚΑ

Τσιαντής Δημήτρης
«Πρότυπη Ενωτική Συνεργασία» 2.107 64,28%

Καφαντάρης Ευριπίδης
«Αναγέννηση Τώρα» 806 24,59%

Κρανιάς Γιώργος
«Νέα Πνοή» 365 11,13%

Με βάση τα αποτελέσματα της 13ης Οκτωβρίου 2002 Δήμαρχος εκλέγεται απ' την πρώτη Κυριακή ο Δημήτρης Τσιαντής, νυν Δήμαρχος, με ποσοστό 64,28%.

Τα αποτελέσματα στα Δημοτικά Διαμερίσματα:

1. Μορφοβούνι

Ψήφισαν 1214
Έγκυρα 1 159

Τσιαντής Δημήτρης 806 69,54%
Καφαντάρης Ευριπίδης 274 23,64%
Κρανιάς Γιώργος 79 6,82%

2. Μοσχάτο

Ψήφισαν 419
Έγκυρα 410

Τσιαντής Δημήτρης 283 69,02%
Καφαντάρης Ευριπίδης 108 26,34%
Κρανιάς Γιώργος 19 4,64%

3. Κερασιά

Ψήφισαν 530
Έγκυρα 503

Τσιαντής Δημήτρης 310 61,64%
Καφαντάρης Ευριπίδης 179 35,58%
Κρανιάς Γιώργος 14 2,78%

4. Μεσσηνικόλας

Ψήφισαν 676
Έγκυρα 624

Τσιαντής Δημήτρης 354 56,73%
Καφαντάρης Ευριπίδης 76 12,18%
Κρανιάς Γιώργος 194 31,09%

5. Λαμπερό

Ψήφισαν 614
Έγκυρα 582

Τσιαντής Δημήτρης 354 60,82%
Καφαντάρης Ευριπίδης 169 29,03%
Κρανιάς Γιώργος 59 10,14%

συνέχεια στη σελ. 2

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστώ θερμά όλους τους Δημότες του Δήμου Πλαστήρα για την εμπιστοσύνη που έδειξαν για μια ακόμα φορά στον Ανεξάρτητο Ενωτικό Συνδυασμό! «Πρότυπη Ενωτική Συνεργασία», του οποίου ήμουν επικεφαλής.

Θέλω να διαβεβαιώσω το σύνολο των Δημοτών του Δήμου μας, ότι και πάλι θα μας διέπουν οι ίδιες Αυτοδιοικητικές αρχές, της Ευθύνης, της Συνέπειας και της Υπερκομματικότητας, οι οποίες μας κατοχύρωσαν στην συνείδησή τους.

Για το Συνδυασμό
«Πρότυπη Ενωτικής Συνεργασίας»

Δημήτρης Τσιαντής
Δήμαρχος Πλαστήρα

Ο Σύλλογος εύχεται στους Απανταχού Μορφοβουνιώτες
Καλές γιορτές
και ευτυχισμένο το
Νέο Έτος.

συνέχεια από σελ. 1

ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ

Οι εκλεγέντες Πρόεδροι των Δημ. Διαμερισμάτων ανήκουν όλοι στο Συνδυασμό «Πρότυπη Ενωτική Συνεργασία» του Δημήτρη Τσιαντή, καθώς ο Συνδυασμός επρώτευσε σ' όλα τα Δ.Δ.

Μεσενικόλας	Σκαμαγκούλης Αντώνης
Κερασιά	Μπουραζάς Πέτρος
Μοσχάτο	Σκόνδρας Δημήτριος
Λαμπερό	Μούστος Ηλίας

ΟΙ ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

1) ΠΡΟΤΥΠΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ – ΤΣΙΑΝΤΗΣ ΔΗΜ.

1. Σκόνδρας Δημήτρης	Πρόεδρος Τ.Σ. Μοσχάτου
2. Μπουραζάς Πέτρος	Πρόεδρος Τ.Σ. Κερασιάς
3. Μούστος Ηλίας	Πρόεδρος Τ.Σ. Λαμπερού
4. Σκαμαγκούλης Αντώνης	Πρόεδρος Τ.Σ. Μεσενικόλα
5. Νάνος Σπυρίδων	Μορφοβούνι 390
6. Χρήστου Αποστόλης	Λαμπερό 366
7. Γρηγορίου Ηλίας	Μορφοβούνι 307
8. Σκούφης Θωμάς	Μορφοβούνι 285
9. Σάββας Γιάννης	Μοσχάτο 282
10. Σταύρου Σωτήρης	Μορφοβούνι 279

2) ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΤΩΡΑ – ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ΕΥΡ.

1. Καφαντάρης Ευριπίδης		
2. Θεός Αναστάσιος	Λαμπερό	151
3. Μήνος Στυλιανός	Λαμπερό	140
4. Κουτρουλιάς Βασίλειος	Κερασιά	144

3) ΝΕΑ ΠΝΟΗ – ΚΡΑΝΙΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

1. Κρασιάς Γιώργος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Όσοι επιθυμούν να δημοσιεύσουν νέα που αφορούν το χωριό ή συγγενικά τους πρόσωπα (γάμοι, κηδείες, βαπτίσεις, γεννήσεις, επιτυχίες των παιδιών τους σε πανεπιστήμια κ.τ.λ.) μπορούν να στέλνουν τις ειδήσεις στη Διεύθυνση Αγίας Αναστασίας 5 Περισσός Τ.Κ. 14232 ΑΡ. FAX: 2518283

Η Συντακτική επιτροπή και ο σύλλογος δυστυχώς δεν είναι σε θέση να γνωρίζει όλα τα συμβάντα που αφορούν τους χωριανούς και γι' αυτό θέλει τη βοήθεια των συνδρομητών της.

ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

Του Απόστολου Κατοίκου

Η σημερινή μορφή της τοπικής αυτοδιοίκησης υπήρξε αποτέλεσμα μιας μακρόχρονης εξέλιξης και πολλών αλλαγών από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα. Είναι δηλαδή η συνέχεια και η κατάληξη μιας μακράς ιστορικής παράδοσης που τη χαρακτήριζε το λαϊκό αίτημα για αυτονομία και εκδημοκρατισμό του κράτους και της κοινωνίας. Η ιστορική αυτή παράδοση της αυτοδιοίκησης ξεκινάει από την αρχαία Ελλάδα, όπου η ιδέα της αυτονομίας και ανεξαρτησίας των πόλεων ήταν ένα από τα κύρια στοιχεία του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού. Και το γεγονός ότι κάθε πόλη στην αρχαία Ελλάδα αποτελούσε χωριστό κράτος («πόλη – κράτος») δείχνει αυτή την τάση για αυτονομία και αυτοδιοίκηση. Στα Βυζαντινά χρόνια, με τον συγκεντρωτικό χαρακτήρα της εξουσίας, περιορίζεται αρκετά η αυτοδιοίκηση αυτονομία. Στην περίοδο της Τουρκοκρατίας το αυτοδιοικητικό σύστημα λειτουργεί σε αρκετό βαθμό, καθώς οι Τούρκοι, για δικούς τους λόγους, άφησαν αρκετή ανεξαρτησία στις «κοινότητες» των υπόδουλων Ελλήνων («δημογεροντίες»). Στα νεότερα χρόνια, μετά την επανάσταση του 1821, ο Ιωάννης Καποδίστριας θα διατηρήσει το θεσμό των κοινοτήτων (τους δημογέροντες) και θα ορίσει τους λεγόμενους επίτροπους, κάτι σαν τους σημερινούς νομάρχες. Λίγο αργότερα στην περίοδο της Αντιβασιλείας του Όθωνα, έχουμε το χωρισμό του Ελληνικού κράτους σε δέκα νομούς, που υποδιαιρούνται σε 42 επαρχίες και οι επαρχίες σε δήμους. Νομάρχες, έπαρχοι και δήμαρχοι διορίζονται από την Κυβέρνηση. Αργότερα θα γίνουν αιρετοί. Οι εκλογές βέβαια δεν ήταν οι καλύτερες δυνατές, αφού η ρουσφετολογία και συχνά η βία και η νοθεία ήταν αυτές που καθόριζαν το αποτέλεσμα των εκλογών. Η καποδιστριακή μορφή των δήμων, παρόμοια με τη σημερινή, ίσχυε μέχρι το 1914, οπότε το κατήργησε ως ασύμφορο ο Ελευθ. Βενιζέλος. Αλλά και οι δήμαρχοι της εποχής εκείνης δεν διέθεταν τις ικανότητες και τα προσόντα που απαιτούσαν, γι' αυτό και έμειναν γνωστοί ως «βλαχοδήμαρχοι». Είναι γνωστά σε πολλούς τα σχετικά ανέκδοτα για κάποιους δημάρχους της επαρχίας της παλιάς εποχής. Θα θυμίσουμε κάποια για όσους δεν τα ξέρουν:

Μια χρονιά έκανε περιοδεία στην επαρχία ο τότε διάδοχος του θρόνου. Το πιο αρμόδιο πρόσωπο της κάθε πόλης για να τον υποδεχθεί και να τον ξεναγήσει ήταν ο δήμαρχος. Λέγεται ότι αυτό συνέβη στην Καρδίτσα. Ήταν μάλλον φθινόπωρο ή χειμώνας και ο καιρός βροχερός, οι δε δρόμοι γεμάτοι λάσπες. Ασφαλτος τότε δεν υπήρχε.

Ο δήμαρχος συνοδεύει τον υψηλότατο που κάνει ένα αρνητικό σχόλιο για την κατάσταση των δρόμων της πόλης. Και ο δήμαρχος, θέλοντας να δείξει τις... καθαρευουσιάνικες γλωσσικές του ικανότητες απαντάει: - «Από τας πολλές βροχάς έχουμε πολλές λασπές, υψηλότατε»... Ο διάδοχος λέει, στο δήμαρχο με τρόπο: «τη γλώσσα σας, τη γλώσσα σας, κύριε δήμαρχε», (δηλαδή να προσέξει τις εκφράσεις του και να χρησιμοποιήσει την απλή δική του γλώσσα). Κι εκείνος βγάζει και του δείχνει τη γλώσσα... Μετά από λίγο ο επίσημος επισκέπτης, σχολιάζει τον καιρό λέγοντας: «Ασφαλώς δεν έχετε καλό κλίμα εδώ κύριε δήμαρχε». Και ο δήμαρχος που ξέρει μόνο το άλλο κλίμα λέει: «έχω 'γω ένα μοσχάτο στο σπίτ' άλλο πράμα...». Ο επίσημος, απηυδισμένος από τις γκάφες του δημάρχου, του λέει: «πολύ χοντρός είστε κύριε δήμαρχε» (εννοούσε στους τρόπους). Και ο δήμαρχος: «που να δεις τον αδερφό μ' τον Αγγληγόρ, είναι άλλος τόσο»...

ΑΠΟΣΤ. ΚΑΤΟΙΚΟΣ

Παλιές περιπέτειες του Ευαγγέλου Σκούφη – «Ταπέ»

Το 1947 βρισκόμασταν στο Παλιόκαστρο (Μητρόπολη), λόγω της κατάστασης. Είχα ένα μουλάρι τριών ετών και μια μέρα ήρθε ο χωροφύλακας και μου λέει να πάρω το μουλάρι και να πάω στην Καστανιά. Ξεκινάω και είχε έναν παλιόκαιρο, έβρεχε συνεχώς πλημμύρα. Φθάνοντας στο Τσαρδάκι βρήκα τους χωροφύλακες που με περίμεναν. Ήταν ένας Νωματάρχης και ένας χωροφύλακας, Μάμαλης λέγονταν, ένα τομάρι.

Καβαλάνε αυτοί τα μουλάρια και 'γω το πήγαινα συρνάμενο σαν να είχα την νύφη. Ο Μάμαλης μου έδωσε και το όπλο του και το 'χα στον ώμο, εδώ να δεις βάσανο. Μια στιγμή ρίχνει μια τουφεκιά ο νωματάρχης και μου λέει ο Μάμαλης: ρίξε και 'συ μία είναι γιομάτο. Όμως εγώ χωρίς να ξέρω ότι το όπλο το είχε βουλωμένο για τη βροχή, ρίχνω και σκάει το όπλο στα χέρια μου. Έμεινα μόνο με το κοντάκι στο χέρι, το όπλο έγινε παγγλίδια, πως δεν με πήρε κάνα κομμάτι να πάω θράσιος. Τα 'χασε κι ο Μάμαλης και λέει: τώρα τι θα πούμε στον Μοίραρχο; Θα πούμε λεί ότι το κράτησα να πάει προς νερού του κι εγώ πυροβόλησα.

Αφού φθάσαμε στην Καστανιά βρήκα πολλούς χωριανούς, τους είπα τον μπελά που έπιασα και μου λεν είναι εδώ ο Σωκράτης ο Τουλιάς, πήγαινε πες 'του θα σε βοηθήσει. Πράγματι βρήκα το Σωκράτη και μου λέει: Μην στεναχωριέσαι ο Μοίραρχος εδώ είναι ο φίλος του θείου σου του Γιώργου Πίτσαβου, ο Αντιπάτης. Έτσι έγινε πήγαμε το πρωί στον μοίραρχο, του είπα ποιος είμαι και πώς έγινε το περιστατικό με το όπλο και τα πράγματα ταχτοποιήθηκαν. Μου έδωσε χαρτί και ξαναγύρισα στην Μητρόπολη σώος και αβλαβής!

Άλλη μια ιστοριούλα απ' τη ζωή μου

Γεννήθηκα το 1918 – τώρα τα λέω τα χρόνια μου δεν τα κρύβω όπως μερικοί – και το 1939 με κάλεσαν στο στρατό και υπηρετούσα στα Τρίκαλα, στο πεζικό. Είχα Λοχαγό έναν λεβέντη που λεγόταν Μανάρης.

Η μακαρίτισσα η μάνα μου παρακάλεσε τον Αποστόλη Κυριαζή, ο οποίος ήταν αδελφός του Θεοδόση (ο Θεοδόσης ήταν Συνταγματάρχης) να του γράψει ότι είμαι ορφανός και προστάτης της οικογένειά μας, διότι είχε πεθάνει ο πατέρας μου, και ζητάγαμε αναβολή. Έτσι κι έγινε. Με κάλεσε ο Θεοδόσης στη Λάρισα και μου έδωσε δύο χρόνια αναβολή, αλλιώς ποιος ξέρει που θα βούλωνά κάνα χαντάκι.

Μου έδωσαν και προσωρινό απολυτήριο αφού είχα υπηρετήσει τέσσερις μήνες. Το φύλαγα σαν κόρη οφθαλμού, αλλά το έχασα από εκεί που δεν το περίμενα! Μια μέρα έμεινε από τσιγαρόχαρτα ο γαμπρός μου ο Ηλίας Λατίνος και το 'κανε τσιγαρόχαρτο για να καπνίσει. Μόλις το είδα τα 'χασα και του λέω: ρε 'Λία το απολυτήριο έκανες τσιγάρο; Και μου λέει: μη στεναχωριέσαι, το Ε.Α.Μ. και ο Ε.Λ.Α.Σ. δικά μας είναι θα σου βγάλω άλλο. Και έτσι ησύχασα, αλλά τελικά δεν βγάλαμε άλλο, ούτε χρειάστηκε, και έμεινε η φωτογραφία απ' το απολυτήριο. Την έχω ενθύμιο από το 1939. Έτσι τέλειωσε και αυτή η περιπέτεια.

Γεια σας και να 'στε όλοι καλά.
Ευχαριστώ, Σκούφης - «Τάπες»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η ετήσια γενική συνέλευση θα γίνει στις 19 Ιανουαρίου ημέρα Κυριακή στο καφενείο των Σ. και Ε. Καφεντζή και ώρα 11π.μ. Αγίας Αναστασίας 5 Περισσός.

Η προσέλευση σας κρίνεται απαραίτητη, διότι η συνέλευση είναι εκλογική. Παρακαλούνται όλοι οι χωριανοί να προσέλθουν με προθυμία.

ΚΑΛΑΝΤΑ

Τα κάλαντα είναι μια κατηγορία δημοτικών τραγουδιών, γιορταστικά στο σύνολό τους, που τραγουδιούνται κυρίως τις μέρες του δωδεκαήμερου, Χριστούγεννα, Πρωτοχρονιά, Φώτα αλλά και τις μέρες του Πάσχα, των Βαΐων και την μεγάλη Παρασκευή. Η λέξη κάλαντα προήλθε απ' την λατινική λέξη καλένδες (calendae), που ήταν η πρώτη μέρα κάθε μήνα. Από αυτού επικράτησε και η φράση «στις ελληνικές καλένδες» που λέγεται για πράγματα που αναβάλλονται διαρκώς και δεν υλοποιούνται, αφού στους Έλληνες δεν υπήρχαν καλένδες. Όπως λέμε «στις 32 του μηνός» ή «του αγίου ποτέ». Και η λέξη καλαντάρι που σημαίνει ημερολόγιο σχετίζεται με τα κάλαντα και τις καλένδες.

Εκτός από τα κάλαντα που έχουν χριστιανικό περιεχόμενο και αναφέρονται στον Αϊ Βασίλη, στον Αϊ Γιάννη, στην Παναγία, στο Χριστό, υπάρχουν πολλά άλλα, που έχουν κοινωνικό χαρακτήρα και εκφράζουν συναισθήματα, ευχές και επιθυμίες της λαϊκής ψυχής. Το χωριό μας έχει πραγματικά μια μεγάλη και σπάνια ποικιλία από κάλαντα, που λέγονται κυρίως του Σταυρού, δηλαδή την παραμονή των φώτων, από τα γνωστά λογκατζάρια. Έτσι, έχουμε διαφορετικά τραγούδια για τον αφέντη του σπιτιού, για το μικρό παιδί, για το παλικάρι, για το νεαρό κορίτσι, για την αρραβωνιασμένη κοπέλα, για την νιόπαντρη γυναίκα, για την κόρη της παντρειάς, για τον παπά του χωριού. Δε θα αναφέρουμε εδώ τα τραγούδια αυτά, που είναι εξάλλου γνωστά στους περισσότερους χωριανούς. Θα κάνουμε μια αναφορά σε κάλαντα που λέγονται σε άλλες περιοχές, όπου υπάρχουν διάφορες παραλλαγές τέτοιων και άλλων δημοτικών τραγουδιών. Θα αναφέρουμε βέβαια κάποια αποσπάσματα μόνο, γιατί χρειάζεται πολύς χώρος για να γράφουν ολόκληρα.

Στο νοικοκύρη γεωργό.

Εσένα πρέπει αφέντη μου, το άξιο το ζευγάρι, το άξιο, το περήφανο και το στεφανωμένο. Ας είν' καλά τ' αλέτρι σου, Θεός να το πλουταίνει, για να θερίζεις σταυρωτά, να δένεις αντρεωμένα, να κοσκινίζεις μάλαμα, να πέφτει το χρυσάφι.

Στην κυρά.

Κυρά ψηλή, κυρά λιγνή, κυρά καμαρωμένη, κυρά μ' αυτόν εκίνησες, να πας στην εκκλησία, η στράτα ρόδα γιόμισε κι η εκκλησιά το μόσχο. Παπάδες, διάκοι σε κοιτάν, το διάβασμά τους χάνουν, τα ψαλτικά τους λησμονούν ψαλτάδες, κανονάρχες.

Στη θυγατέρα

Μάνα, η θυγατέρα σου, τη μικροκανακάρα, την έλουζες, τη χτένιζες, στα σύννεφα την κρύβεις, και σάλεψαν τα σύννεφα και φάνηκεν η κόρη, φανήκαν τα σγουρά μαλλιά, τ' αρχοντικά πλεξίδια.

Αυτό το τελευταίο μας θυμίζει το γνωστό στο χωριό μας: Εδώ στα σπίτια τα ψηλά, τα μαρμαροχτισμένα, εδώ 'χουν κόρη για παντρεία και θέλ' να την παντρέψουν, την έλουζαν, την χτένιζαν, στο σύννεφο την κρύβαν, και σπάραζε το σύννεφο και λάμπει τη κόρη μέσα...

ΑΠΟΣΤ. ΚΑΤΟΙΚΟΣ

Χριστούγεννα στην «Προσφυγιά»

Ήρθαν πάλι οι γιορτές των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς, και όλος ο κόσμος ετοιμάζεται να γιορτάσει τη γέννηση του Ιησού Χριστού και τον ερχομό του Άη Βασίλη. Ψωνίζει τα γιορτινά του ρούχα, τα δώρα των παιδιών κ.λ.π. οι νοικοκυρές βρίσκονται σε δράση ετοιμάζοντας τα παραδοσιακά γλυκίσματα όπως μπακλαβά, κανταΐφι και φυσικά τον απαραίτητο κουραμπιέ. Αυτά συνηθίζονταν παλιότερα στο χωριό μας, τώρα βέβαια μπήκαν στη μέση και τα μελομακάρονα. Επίσης ετοιμάζαν και τις «αυγοκουλούρες», όσοι βέβαια είχαν αυγά, όσοι δεν είχαν έβαζαν «κοκόσες» ή αμύγδαλα. Πάντως με αυτά, καμιά πίτα και το χοιρινό στήναμε ένα πλούσιο τραπέζι (για εκείνα τα χρόνια) και περναγάμε πολύ καλά.

Θέλω τώρα να αναφερθώ σε κάποια άσχημα Χριστούγεννα αφού προλογίσω την αιτία. Αν θυμάμαι καλά ήταν στα τέλη της άνοιξης του έτους 1947. Όλοι οι μεγάλοι θα θυμούνται εκείνο το πρωινό που δόθηκε η διαταγή: «όλα τα ορεινά χωριά να εκκενωθούν και να μεταφερθούν οι κάτοικοί τους στην περιοχή του κάμπου». Εσπευσμένα φωνάζουν στο χωριό μας όλοι οι κάτοικοι να πάρουν ότι μπορούν από τα υπάρχοντά τους και να βρεθούν απέναντι απ' το χωριό στη θέση «Ισιώματα», και ο κόσμος αναρωτιόταν: τι μας έφερε εδώ και τι θα μας κάνουν; Δεν άργησαν να κυκλοφορήσουν και κάποιοι ψίθυροι ότι: θα μας κάψουν το χωριό ή θα μας θερίσουν με τα πολυβόλα. Βέβαια βλέπαμε και πολυβόλα απέναντί μας και ο φόβος γίνονταν πιο έντονος. Τέλος κάποια ώρα δόθηκε η εντολή και ξεκινήσαμε όλοι, άλλοι με τα «πράματα» φορτωμένα και άλλοι με τον μπόγο στην πλάτη, κατηφορίσαμε προς τα χωριά του κάμπου. Εμείς βρεθήκαμε στο Παλιόκαστρο (Μητρόπολη), μας παραχώρησαν ένα χαγιάτι 4x3 και εκεί στριμωχτήκαμε πέντε οικογένειες. Οι τέσσερις οικογένειες έπιασαν τις 4 γωνίες και η Πέμπτη στη μέση του χωριού. Άνοιξε ο καθένας τα υπάρχοντά του και τι υπάρχοντα; Από μια βελέντζα και κάνα τραγότσαλο για στρώμα.

Έτσι άρχισε ο Γολγοθάς της προσφυγιάς. Γίναμε πρόσφυγες στα ίδια τα μέρη μας. Το χωριό μας απείχε μια ώρα με τα πόδια αλλά όχι μόνο να πας δεν μπορούσες αλλά ούτε να το κοιτάξεις. Και όλος αυτός ο ξεριζωμός των χωριών έγινε για να μην βρίσκουν λέει οι αντάρτες τρόφιμα και να μην εμπλακεί ο άμαχος πληθυσμός σε συγκρούσεις που θα γίνονταν μεταξύ ανταρτών και κυβερνητικού στρατού. Πάντως για όποιο λόγο κι αν έγινε, αυτό ήταν για τον κόσμο μια τρομερή περιπέτεια δύο χρόνων και παραπάνω. Προσπαθούσε ο καθένας να βρει το ρυθμό της ζωής, αλλά τι ρυθμό να βρει αφού δεν υπήρχε τίποτα. Όλα τα υπάρχοντά τους τα είχαν εγκαταλείψει στο χωριό. Τώρα για να μην μακρηγορώ και σας κουράζω, θα αναφερθώ λίγο στα πρώτα Χριστούγεννα αυτής της προσφυγιάς, γιατί έμειναν χαραγμένα στο νου μας σαν τα χειρότερα Χριστούγεννα της ζωής μας. Δεν νιώσαμε τη θαλπωρή των γιορτών, τη χαρά της πρωτοχρονιάς. Δεν φάγαμε χοιρινό, ούτε μπακλαβά και κουραμπιέδες, αλλά ούτε αυγοκουλούρες, γιατί όλα αυτά τα υλικά που χρειάζονται για να γίνουν αυτά ήταν ανύπαρκτα. Το μόνο τρόφιμο που είχαμε ήταν ένα σακούλι αλεύρι καλαμποκίσιο και τρώγαμε κανά «αλιψό» (λειψώ). Τώρα να πούμε για δώρα γιορτινά, σαν παιδάκια που ήμασταν; Ούτε που ξέραμε από δώρα εμείς τότε.

Κάπως έτσι ήταν εκείνα τα Χριστούγεννα. Αντί για χαρές νιώσαμε τον φόβο και την στέρηση όλων αυτών των αγαθών που απολαμβάνουν τα παιδάκια σήμερα. Όμως και σήμερα υπάρχουν εκατομμύρια παιδάκια σε όλο τον κόσμο που δεν χορταίνουν ούτε ψωμί. Ενώ τι ειρωνεία, στην Αμερική λέει πολλοί γονείς άρχισαν να κάνουν μηνύσεις σε εταιρείες όπως τα Μακ Ντοναλντς και άλλες τέτοιες που φτιάχνουν έτοιμο φαγητό και ζητάνε αποζημίωση, γιατί γίνονται τα παιδιά τους παχύσαρκα, την ίδια ώρα που χιλιάδες παιδάκια σε όλο τον κόσμο πεθαίνουν καθημερινά από ασιτία. Τέτοια ισορροπία υπάρχει σήμερα στην παγκόσμια κοινωνία. Ας ελπίσουμε όμως ότι κάποτε θα ξυπνήσουν οι λαοί, για να δούμε όλοι άσπρη μέρα.

Τώρα θυμήθηκα την μόνη χαρά που πήρα εκείνα τα Χριστούγεννα. Ήταν ένα ζευγάρι «καουτσούκια» που φόρεσα την ημέρα της πρωτοχρονιάς και πήγα στην εκκλησία. Η χαρά μου ήταν μεγάλη, γιατί μέχρι τότε φόραγα τα αυτοσχέδια «γουρνοτσάρουχα».

Τέλος εύχομαι σε όλους καλά Χριστούγεννα και το 2003 να είναι χρόνος χωρίς πολέμους και δυστυχία στους λαούς.

Σταύρος Κατοίκος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ο ετήσιος χορός του Συλλόγου Απανταχού Μορφοβουνιωτών (Βουνεσιωτών) Αθήνας θα γίνει στις 28 Φεβρουαρίου ημέρα Παρασκευή στο κέντρο «ΑΓΡΙΜΙΑ».

Συμμετέχουν οι τραγουδιστές Κωνσταντίνου, Βαρσαμάς, Οικονόμου, Μπέκιος, κλαρίνο Αριστόπουλος, και άλλοι αξιόλογοι τραγουδιστές.

Παραδοσιακές νοστιμιές

Πολλές φορές η μάνα μου αναγκαζόταν να μου πει ε! φάε κάτι. Τότε ότι κι αν μαγειρεύε δεν μ' άρεσε και γκρίνιαζα.

Η γιαγιά μου που μ' αγαπούσε ιδιαίτερα έδινε τη λύση με κάτι πρόχειρο που ετοίμαζε «Να πάρει και φάε», μου λέγε. Κάποιες φορές ήταν μια μεγάλη φέτα ζυμωτό ψωμί ψημένο στη γάστρα και πάνω ζάχαρη ραντισμένο με νερό ή λάδι. Άλλες πάλι φορές στούμπαγε καρύδια στο χαβάνι κ' ανακάτευε με λίγο αλάτι και ρίγανη, το άπλωνε πάνω στη φέτα του ψωμιού και μου έλεγε: «Αυτό είναι για σένα. Είναι καλό.».

Δεν είχαμε τότε γαριδάκια και δρακουλίνα για να λιγουρευόμαστε. Οι εμπνεύσεις της στιγμής έδιναν τη λύση κι έτσι μας ξεφορτώνονταν για να μπορούν με την ησυχία τους να κάνουν τις δουλειές τους.

Πολύ εύκολα και γρήγορα γίνονταν και οι λαδομπουκιές. Δεν ήταν τίποτε το ιδιαίτερο, κάτι σαν τηγανισμένο ψωμί. Έκαιγαν το λάδι ή την λίπα στο τηγάνι, έβαζαν το ψωμί μέσα μέχρι να ροδοκοκκινίσει και αυτό ήταν όλο. Αρπάζαμε δύο τρεις στο χέρι και βγαίναμε στον καθαρό αέρα να τις ευχαριστηθούμε.

Παράλληλη αυτού του πρόχειρου κολατσιού ήταν και οι αυγόφετες. Γινόταν με τον ίδιο τρόπο αφού όμως άλειφαν τις φέτες ψωμιού με αυγό χτυπημένο.

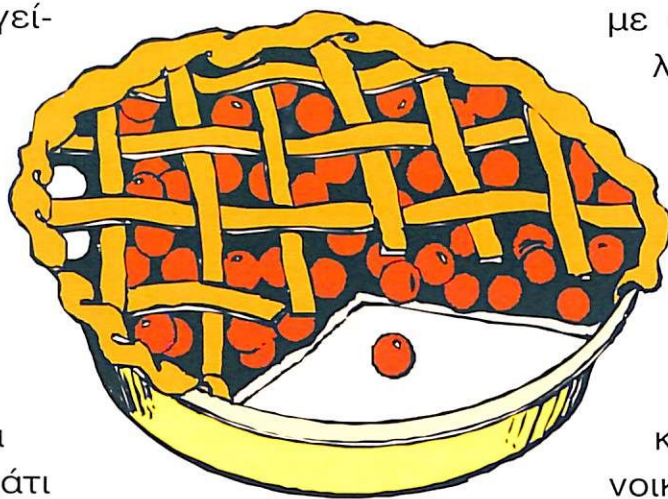
Λύση στο τι θα φάμε ακόμα έδινε και η μπουκουβάλα. Αφού καίγανε το λάδι έριχναν μέσα μικρά κομμάτια ψωμί, τα ανακάτευαν καλά να ρουφήξουν λίγο λάδι και να πάρουν χρώμα κι έπειτα όλοι γύρω με τα κουτάλια στο χέρι του δίνανε και καταλάβαινε.

Το ψωμί βέβαια ήταν σπιτικό κι έπρεπε να τελειώσει για να ζυμώσουν άλλο. Όταν πάλι ξεραίνονταν υπήρχε τρόπος για να μην πάει χαμένο. Παπάρα: Έβραζαν νερό, έριχναν μέσα κομμάτια τυρί, λίγο βούτυρο ή λάδι και το ξερό ψωμί σε κομμάτια για να μουσκέψει και η παπάρα έτοιμη για να δουλέψει το κουτάλι κανονικά.

Αξέχαστες λιχουδιές, μου έμειναν κι εμένα τα ψημένα στη χόθολη κυδώνια, καρύδια, πατάτες και κρεμμύδια όπου τα 'φτιαχναν σαλάτα με λάδι και ξύδι στο πιάτο. Αμ εκείνες οι παπαρδέλες! Καθαρίζαμε την καυτή γωνιά του τζακιού απ' την στάχτη και ρίχναμε σπόρους καλαμποκιού. Εκείνα άνοιγαν κι έπαιρναν ένα άσπρο χρώμα και όποιος πρόφτανε και άρπαζε. Ζεματιόταν τα δάχτυλά μας.

Αναπολώντας τις παιδικές αυτές χαρές και απολαύσεις μου ήρθαν στο νου φαγητά που τρώγαμε τότε και που σήμερα δεν περιλαμβάνονται όχι μόνο στους καταλόγους των εστιατορίων αλλά και στο μενού των σημερινών οικογενειών.

Μπουραντί: Μαζεύαμε ανοιξιάτικα τρυφερά τσουκνίδια τα κόβουμε και τα ρίχνουμε στη κατσαρόλα

όπου έβραζε το νερό με το λάδι. Διαλύαμε στο πιάτο λίγο καλαμποκίσιο αλεύρι (μπομπότα) και το προσθέτουμε στην κατσαρόλα. Ανακατεύαμε έως ότου χυλώσει και καλή όρεξη.

Κατσαμάκι: Γίνεται όπως το μπουραντί αλλά προσθέτουμε κρεμμύδι τσιγαρισμένο χωρίς να βάζουμε τσουκνίδες. Απ' το καλοκαίρι ακόμα μαζεύανε οι νοικοκυρές διάφορα φρούτα όπως κεράσια, κορόμηλα, αχλάδια, μήλα κρύνα και σύκα και τα στέγνωναν στον ήλιο.

Τα' ρίχναν ζεματιστό νερό με λίγη ρίγανη και τα προστατεύανε με τον τρόπο αυτό από το χάλασμα του χειμώνα. Σε μέρες νηστείας τα έβραζαν και προσθέτοντας ζάχαρη τα τρώγανε με ψωμί.

Άλλο ένα φαγητό της εποχής εκείνης ήταν και τα πολυσπόρια. Βάζαμε στην κατσαρόλα διάφορα είδη σπόρων όπως σιτάρι, καλαμπόκι, φασόλια άσπρα και κόκκινα και τα βράζαμε όλα μαζί. Οι ξεχωριστές μωδιές και γεύσεις ενώνονταν και έφτιαχναν ένα μείγμα που τρώγονταν ευχάριστα όταν έσφιγγε το κρύο.

Όπως και σήμερα υπάρχουν διάφοροι τύπου αλεύρου και φτιάχνουν ψωμιά και αρτοσκευάσματα με διαφορετικό όνομα το καθένα, έτσι και τότε με βάση τη μπομπότα – αλεύρι από καλαμπόκι – έφτιαχναν ψωμί και του' δίνανε διαφορετικό όνομα ανάλογα με τον τρόπο παρασκευής τους.

Ανεβατό: Έβαζαν αλεύρι από καλό καλαμπόκι σε κατσαρόλα με καυτό νερό και το ζεματούσαν έπειτα το άδειαζαν σε λεκάνη όπου είχαν το προζύμι με λίγο αλάτι και αφού το σκέπαζαν με μια πετσέτα το άφηναν να φουσκώσει. Έπειτα το' βάζανε σε ταψί και κοσκίνιζαν από πάνω λίγο αλεύρι και το άλειψαν με λίγη κουρκούτι και το έψηναν στη γάστρα.

Λειψό: Κοσκίνιζαν το μπομποτίσιο αλεύρι και αφού έριχναν και λίγο αλάτι το ανακάτευαν με νερό το έπλαθαν πάνω στο πλαστήρι σε κουλούρα και το άδειαζαν με προσοχή στο τζάκι αφού καθάριζαν τη στάχτη του το σκέπαζαν με τη γάστρα και το άφηναν να ψηθεί.

Το' ψήνανε περίπου μια ώρα αφού το σκέπαζαν με φύλλα και κατόπιν με στάχτη ή θράκα καυτά και χωρίς τη γάστρα. Για να δουν πότε ήταν έτοιμο το καταλάβαιναν από τον ήχο που έκανε η ξύστρα επάνω του.

Όποιο είδος ψωμιού και με όποιο τρόπο και αν φτιάχνονταν θυμάμαι μοσχομύριζε ο τόπος και με τι αγωνία περιμέναμε να' βγει απ' τη φωτιά.

Κόβαμε τότε μιαν άκρη και κατευχαριστημένοι σαν να κρατούσαμε το καλύτερο γλύκισμα παίρνοντας το δρόμο για το παιχνίδι μας.

**Γιώργος – Στεργίου
Λάρισα**

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΝΑΣΙΑΚΟΥ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΝΑΣΙΑΚΟΥ

Την Άνοιξη του 1952 συνέβη στον πρωθυπουργό Ν. Πλαστήρα και η πρώτη εγκεφαλική συμφόρηση που του άφησε ελαφρά ημιπληγία. Ασκούσε όμως τα καθήκοντά τους έχοντας ως κύριος συνεργάτες, εκτός των υπουργών, προπάντων τον Σάββα Παπαπολίτη και κάποιον προσωπικό του σύμβουλο Μοάτσο από την Κρήτη.

Την εποχή εκείνη δεχόταν αφόρητη πίεση από την αντιπολίτευση του Παπάγου και κυρίως από τον «Πιοριφόϊ» Αμερικανό Πρέσβη, για την αλλαγή του εκλογικού νόμου από αναλογική σε πλειοψηφικό, που τελικώς δέχτηκε κάποια στιγμή προφορικά και όταν οι δικοί του, του επισήμαναν το λάθος, δεν δεχόταν με τίποτα να υπαναχωρήσει λογαριάζοντας ανώτερη τη «μπέσα» στο λόγο του, από το οποιοδήποτε πολιτικό συμφέρον.

Τελικά το πλειοψηφικό σύστημα έγινε νόμος τέλος Σεπτεμβρίου και ο προεκλογικός αγώνας άρχισε αμέσως σκληρός και γενικευμένος και οι εκλογές έγιναν στις 16 Νοεμβρίου του 1952.

Τα χρόνια της κυβέρνησης Πλαστήρα, υπουργός γεωργίας ήταν ο συμπατριώτης μας Στέλιος Αλλαμάνης, που ετοποθετήθη ως ικανός και έμπιστος, να βελτιώσει τις αγροτικές περιοχές.

Πράγματι την εποχή εκείνη έγιναν τα μεγαλύτερα αποστραγγιστικά έργα στην Ελλάδα και αποδόθηκαν στην καλλιέργεια ευφορότατες εκτάσεις όπως η πεδιάδα της Κοπαΐδας στη Βοιωτία, της Ξυνειάδας στο Δομοκό και προπαντός έγιναν τα στραγγιστικά έργα στον κάμπο της Καρδίτσας – Τρικάλων που ήταν πριν διάσπαρτοι βαλτότοποι και εμείς οι ορεινοί τους Χειμώνες πολλές φορές με τις πλημμύρες βλέπαμε από ψηλά τον κάμπο σαν μια απέραντη λίμνη, μέσα στην οποία ξεχώριζαν τα χωριά πνιγμένα στα νερά και στον βούρκο.

Πριν γίνουν τα στραγγιστικά έργα, η κύρια καλλιέργεια στο δικό μας κάμπο ήταν τα όψιμα καλαμπόκια, το σουσάμι και προπαντός η ασπρίτσα (νταρί) που ήταν μόνο για ζωτοτροφή, ένα είδος που το φυτό έμοιαζε με το φυτό της σκούπας, αλλά ο καρπός του σχηματίζονταν στην κορυφή σε σχήμα φούντας και σπόρους άσπρους και μικρότερους από το βίκο.

Η συγκοινωνία στον κάμπο μεταξύ των χωριών και προς Καρδίτσα αποκλειστικά με κάρα και κυρίως αραμπάδες, που τους έσερναν τα βουβάλια που άντεχαν μέσα στο βούρκο και οι άνθρωποι κυκλοφορούσαν στις λάσπες ξυπόλυτοι ή με λαστιχένιες μπότες.

Τότε δεν υπήρχε αυτοκινητόδρομος μεταξύ Καρδίτσας – Τρικάλων παρά μόνο η σιδηροδρομική γραμμή του τρένου και οι στοιχειώδεις καρόδρομοι μεταξύ των χωριών.

Η ΠΡΩΤΗ ΜΟΥ ΜΕΤΑΒΑΣΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Το καλοκαίρι του 1952 τελείωσα κι εγώ το γυμνάσιο της Καρδίτσας και ο προβληματισμός μου κορυφώθηκε, τι θα έπρεπε να ακολουθήσω πιο πέρα.

Μετά από πολλή προσωπική σκέψη, γιατί άλλον δεν ήταν δυνατόν, λόγω των γνωστών συνθηκών της εποχής, να απασχολήσει η δική μου πορεία, αποφάσισα να πάω στην Αθήνα, για εξετάσεις σε μια τεχνική σχολή της αεροπορίας «Σ.Τ.Υ.Α.».

Συγκέντρωσα τα δικαιολογητικά που χρειαζόμουν και για το κυριότερο που ήταν το πιστοποιητικό κοινωνικών φρονημάτων, έκανα τη σχετική αίτηση να σταλεί υπηρεσιακώς στη σχολή όπως ήταν προκαταρισμένο.

Μετά την κατοχή, δηλαδή κατά τον εμφύλιο και μετά επί δεκαετίες, χρειαζόταν πιστοποιητικό φρονημάτων για οποιαδήποτε κίνηση προς το δη-

μόσιο, ακόμα και για να πάρει κανείς άδεια οδήγησης αυτοκινήτου ή για να προσληφθεί εργάτης καθαριότητας στο Δήμο ή να βγάλει διαβατήριο κ.λ.π.

Προσπάθησε λοιπόν η οικογένειά μου να συγκεντρώσει ένα ελάχιστο χρηματικό ποσό, πουλώντας συγκεκριμένα ο ίδιος όλη την παραγωγή βρίζας (σίκαλης) κάπου πεντακόσιες οκάδες για έξοδα συντήρησής μου στην Αθήνα, το διάστημα των εξετάσεων.

Στην Αθήνα πήγα με φορτηγό αυτοκίνητο από το γραφείο του Ν. Καφαντάρη που μετέφερε σιτάρια στον Πειραιά. Κατέλυσα στο ξενοδοχείο «Βαλκάνια» στην οδό Σωκράτους σε δωμάτιο τρίκλινο. Δηλαδή τότε δεν νοικιάζαμε ολόκληρο δωμάτιο, αλλά μόνο κρεβάτι και στα άλλα ήταν παρόμοιοι άγνωστοι... καπιταλιστές!

Εν πάση περιπτώσει βρήκα το πρόγραμμα που θα ακολουθούσα και άρχιζε από αγωνίσματα στο παναθηναϊκό στάδιο, δίπλα στον Ιλισό που ήταν τότε φυσικά ασκεπής, κοντά στο Ζάππειο. Αφού πέρασα επιτυχώς τα αγωνίσματα, άρχισαν τα γραπτά διαγωνίσματα που γίνονταν στα κτίρια της Παντοίου σχολής στην οδό Συγγρού.

Κάθε μάθημα που γράφαμε μετά δύο τρεις ημέρες έβγαιναν τα αποτελέσματα και όσοι περνούσαν συνέχιζαν στα επόμενα γραπτά. Εννοείται ότι όσοι έγραφαν ήταν και τα πιστοποιητικά κοινωνικών φρονημάτων τους εντάξει. Η δική μου περίπτωση παρουσίαζε ιδιαιτερότητα, διότι δεν είχε φτάσει καν το πιστοποιητικό μου, ούτε θετικό ούτε αρνητικό και έγινα δεκτός στα πρώτα αγωνίσματα και γραπτά συγκαταβατικά και εν αναμονή λήψεώς του και με αυστηρά προθεσμία πάντοτε μέχρι το επόμενο γραπτό.

Υποψιασμένος εγώ και με ανομιολόγητο φόβο διαβεβαίωνα πάντα ότι θα έλθει, αλλά τις ελεύθερες ώρες βρίσκόμουν στο σπίτι του υπουργού Στέλιου Αλλαμάνη, τον οποίο παρακαλούσα να βοηθήσει. Τον είχα ενημερώσει φτάνοντας στην Αθήνα για το σκοπό μου, παραδίδοντας του και μια εντυπωσιακή συστατική επιστολή με την οποία με είχε εφοδιάσει ο πατέρας μου που ήταν και συντάκτης, την οποία προσυπέγραφαν και οι: Ηλίας Παλαπέλας, Βασίλης Γκανούρης, Ηλίας Γαλανούλης και Ι. Παπαγιάννης.

Ο υπουργός με δεχόταν κατά προτεραιότητα και ζήτησε να τον ενημερώσω στο σπίτι του το μεσημέρι. Πήρε μπροστά μου το διοικητή χωροφυλακής Καρδίτσας και του ζήτησε κατεπειγόντως να στείλει το πιστοποιητικό μου. Εκείνος ζήτησε να τον ενημερώσει την επόμενη, αφού ερευνήσει πρώτα. Την επομένη πάλι τον ξαναπήρε και ο διοικητής τα... μασούσε λέγοντάς του ότι ο διοικητής υποδιοίκησης «κάποιος Σκαμπαρδώνης από Μπελοκομύτη» στον οποίο ανήκε ο σταθμός Μεσσηνικόλα από τον οποίο ξεκινούσε, είχε αντιρρήσεις και πάντως το πιστοποιητικό μου δε θα με... βοηθούσε! Τότε ο υπουργός απαίτησε να στείλουν αμέσως το πιστοποιητικό μου, όποιο κι αν ήταν κι εμένα μου είπε, ότι είχε συνεννοηθεί με τον υπουργό Εθνικής Άμυνας, που ήταν τότε ο Γ. Μαύρος να με αποχαρκτηρίσουν.

Εγώ όμως παράλληλα πήγα και στο γραφείο του Στρατηγού Πεντζόπουλου, που ήταν τότε επιθεωρητής στρατού. Τον ενημέρωσα κι εκείνον για τις εξετάσεις, όχι όμως και για το πιστοποιητικό. Ο στρατηγός πήρε τηλέφωνο τον αρχηγό της αεροπορίας «κάποιον Κελαϊδή» και του ζήτησε να παρέμβει για την επιτυχία μου. Στη δεύτερη μάλιστα επίσκεψη μου στο στρατηγό, ήταν στο γραφείο του και ο Βασιλάκης Τσούλας και όταν έμαθε το λόγο που ήμουν εκεί, πίεζε κι εξόρκιζε το στρατηγό να με βοηθήσει οπωσδήποτε και αποτελεσματικά να μη χάσω την ευκαιρία τότε που είχε τη δύναμη κι εκείνος τον διαβεβαίωσε ότι ήδη μίλησε στον Αρχηγό Κελαϊδή.

Στο επόμενο όμως διαγώνισμα, όταν πήγα να γράψω, στον πίνακα ανακοινώσεων μεταξύ των υποψηφίων που αποκλείστηκαν λόγω προηγούμενων γραπτών τους, στο τέλος ήταν και το δικό μου όνομα με την παρατήρηση ότι ήταν ελλιπής ο φά-

κελός μου των απαιτούμενων δικαιολογητικών! Παρά ταύτα και πολύ χολωμένος, μπήκα στην αίθουσα που γράφαμε, αλλά όταν μοίραζαν τι κόλλες μου επανέλαβαν και προφορικώς, ότι η προθεσμία του πιστοποιητικού είχε πλέον εξαντληθεί και δεν μπορούσα να συνεχίσω.

Μια απόδειξη ήταν κι αυτή, ότι το φανατισμένο μετεμφυλιακό αστυνομικό κράτος της εποχής, είχε αναρίθμητους δήθεν πληροφοριοδότες, συνήθως κακόπιστους ή εντελώς αφελείς και αδαείς, όπως και τα όργανά του άλλωστε, που τους είχε εμπνεύσει την πεποίθηση, ότι ασκούσαν δήθεν θεάρεστο και πατριωτικό έργο, φυλάγοντας έτσι την πατρίδα από τους επικίνδυνους... δολιοφθορείς και σατανάδες που έπρεπε να εξοντωθούν!

Αποδείκνυε ακόμη ότι η κεντρώα παράταξη του Πλαστήρα, είχε βέβαια την κυβέρνηση, αλλά όχι και την εξουσία, αφού υφίστατο εκβιασμούς πανταχόθεν και από τον αμερικανό πρέσβη, ακόμα και για τον εκλογικό νόμο όπως αναφέρθηκε, αλλά και με την ανυπακοή των κρατικών οργάνων γενικώς, που είχαν δικό τους μπαϊράκι, όπως απέδειξε η αδυναμία του ισχυρού υπουργού, να κάμψει το... πείσμα των τότε αξιωματικών της Καρδίτσας, να εκτελέσουν το καθήκον τους, να στείλουν ως όφειλαν το όποιο πιστοποιητικό μου στην Αθήνα.

συνεχίζει...

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ

Απεβίωσε η Αριστέα Πολύζου – Χουλιαρά ετών 76. Ο Σύλλογος εκφράζει τα συλλυπητήρια στους οικείους της.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Στη μνήμη του πατέρα μας Ηλία Χρ. Γιαννάκου πού έφυγε πριν 18 χρόνια προσφέρουμε το ποσό των 300 ΕΥΡΩ στο Σύλλογο των Μορφοβουνιωτών της Αθήνας.

Τα παιδιά του:

Κώστας Ηλ. Γιαννάκος

Ολυμπία Ηλ. Γιαννάκου – Πρέβεζα

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο σύλλογος των απανταχού Μορφοβουνιωτών ευχαριστεί τα παιδιά του αείμνηστου Ηλία Γιαννάκου για την προσφορά των 300 Ε.

Ο σύλλογος αξιοποίησε το ποσό αυτό με την αγορά γραφείου για τις ανάγκες του.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΚΑΦΕΝΤΖΗΣ ΘΩΜΑ, ΙΩΑΝΝΗΣ	20Ε
ΤΣΟΥΛΑΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ	50Ε
ΝΑΝΟΣ ΣΠΥΡΟΣ του Β.	20Ε
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΓΑΛΑΝΟΥΛΗΣ	20Ε

ΝΕΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΑΘΛΗΤ. ΚΕΝΤΡΟΥ: 50 ΕΚΑΤ. ΔΡΧ.

Στις 18 Δεκεμβρίου δημοπρατείται το έργο Αναβάθμιση Αθλητικού Κέντρου Μορφοβουνίου προϋπολογισμού 146.735.00 Ε (50 εκ. δρχ.).

Το έργο περιλαμβάνει κατασκευή κερκίδων, ηλεκ/σμό για νυχτερινούς αγώνες, περίφραξη, γήπεδο μπάσκετ – βόλεϊ ολυμπιακών προδιαγραφών, βελτίωση αγωνιστικού χώρου και προμήθεια οργάνων γυμναστικής για το Γυμναστήριο.

Η χρηματοδότηση προέρχεται απ' το πρόγραμμα «Ελλάδα 2004».

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΟΔΟΠΟΙΙΑ

Έργα ύψους 15.300.00 Ε πραγματοποιήθηκαν για τη βελτίωση της βατότητας του Αγροκτηνοτροφικού δικτύου του Μορφοβουνίου.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Επίσκεψη στην Αθήνα πραγματοποίησε ο Δήμαρχος του Δήμου μας στις 29-31 Νοεμβρίου.

Συναντήθηκε με τον Υφ/ργό Εσωτερικών κ. Παπαδήμα καθώς και με το Γ.Γ. του Υπουργείου ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ. κ. Βασιλείου, για την προώθηση ζητημάτων που αφορούν το Δήμο μας.

ΑΝΑΠΛΑΣΗ ΒΡΥΣΗΣ ΓΕΛΑΔΑΡΙΑ

Με την τοποθέτηση (εντός ημερών) και των φωτιστικών ολοκληρώνετε η αισθητική παρέμβαση – ανάπλαση της βρύσης στη Γελαδαρία.

Το έργο χρηματοδοτήθηκε απ' το ΕΠΤΑ Θεσσαλίας.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΣΤΟΝ ΠΕΡΙΦ/ΡΧΗ

Συνάντηση με τον Περιφ/ρχη Θεσσαλίας κ. Καρατσιώτη είχε στις 11 Νοεμβρίου ο Δήμαρχος του Δήμου μας Δημήτρης Τσια-

ντής και αφορούσε προώθηση ζητημάτων της περιοχής μας και ιδιαίτερα τα έργα του.

ΤΡΑΠΕΖΟΠΑΓΚΟΙ ΣΤΗ ΒΡΥΣΗ ΚΕΛΕΠΟΥΡΙ

Τοποθετήθηκαν τρεις τραπεζοπάγκοι στο δασάκι πάνω απ' την Βρύση Κελεπούρι, από πλευράς του Δήμου μας.

ΗΜΕΡΙΔΑ ΓΙΑ 3^ο Κ.Π.Σ. ΣΤΗ ΛΑΡΙΣΑ

Πραγματοποιήθηκε στην Λάρισα στις 26 Νοεμβρίου ημερίδα για το 3^ο Κ.Π.Σ.

Την ημερίδα διοργάνωσε η Περι/ρια Θεσσαλίας στην αίθουσα συγκεντρώσεων του Διοικητηρίου της.

Παρευρέθηκαν οι Δήμαρχοι της Θεσσαλίας καθώς και υπηρεσιακοί παράγοντες.

Θα ακολουθήσουν παρόμοιες συγκεντρώσεις και στις πρωτεύουσες των Νομών.

Εκ μέρους του Δήμου Πλαστήρα παραβρέθηκαν ο Δήμαρχος καθώς και οι τεχνικοί υπάλληλοι.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ»

Συνεχίζεται με μεγάλη επιτυχία το πρόγραμμα του 3^ο Κ.Π.Σ., Κοινωνικής μέριμνας και φροντίδας «Βοήθεια στο σπίτι».

Το τριμελές συνεργείο 1 φορά την εβδομάδα περνά από κάθε χωριό και επισκέπτεται άτομα που έχουν ανάγκη, ηλικιωμένους, ασθενείς, ανάπηρους, τους παρέχει φροντίδα καθώς και ψυχολογική στήριξη.

Υπήρξαν περιπτώσεις που με ευθύνη του Συνεργείου άτομα μεταφέρθηκαν και στο Νοσοκομείο Καρδίτσας.

Ακόμα μεριμνούν για την προμήθεια φαρμάκων και άλλων ειδών απαραίτητα για τη διαβίωση των ατόμων που περιποιούνται.

Με αίτημα της Δημοτικής Επιχείρησης Πλαστήρα εγκρίθηκε η χορήγηση και αυτ/του για την πληρέστερη εφαρμογή του προγράμματος.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ο Δήμος Πλαστήρα, μέσω της Δημ/κης Επιχείρησης, φρόντισε με άμεσες ενέργειες και την κατάθεση αξιόπιστου φακέλου, να συμπεριληφθεί στους πρώτους Δήμους της Θεσσαλίας που εφαρμόζουν το πρόγραμμα.

Εκ μέρους του Δήμου την ευθύνη του προγράμματος έχει ο Πρόεδρος της Επιχείρησης και Δημ/κός Σύμβουλος κ. Σκούφης Θωμάς.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΑ ΑΕΙ ΚΑΙ ΤΕΙ

Ο υιός του Σωκράτη Τσούλα κ. Νικόλαος Τσούλας και εγγονός του Πανσυνία Τσούλα τελείωσε το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών και για τον σκοπό αυτό ο Σωκράτης Τσούλας προσφέρει στον σύλλογο το ποσό των 50 Ε.

Ο σύλλογος του εύχεται καλή σταδιοδρομία.

ΔΙΕΥΚΡΙΝΗΣΗ

Από λάθος πληροφόρηση έγινε λάθος στο προηγούμενο φύλλο σ' ότι αφορά τους επιτυχόντες. Έτσι ο Μπαλταδώρος Γεώργιος του Αποστόλου πέρασε στη σχολή ΙΚΑΡΩΝ.

Ακόμη η κόρη της Καραθάνου Χαρίκλειας πέρασε στα ΤΕΙ Καβάλας Λογιστική.

Ο σύλλογος εύχεται καλή σταδιοδρομία στους επιτυχόντες.

Ευχαριστήριο

Θέλω να ευχαριστήσω θερμά όλους τους χωριανούς μου και τους δημότες του δήμου Πλαστήρα που εμπιστεύτηκαν με την ψήφο τους την συμμετοχή μου στον συνδυασμό Πρότυπη Ενωτική Συνεργασία με Δήμαρχο τον Δημήτρη Τσιαντή αναδεικνύοντας με πρώτο Δημοτικό Σύμβουλο.

Υπόσχομαι να φανώ αντάξιος της εμπιστοσύνης σας προς όφελος του χωριού μας και του Δήμου μας.

Νάνος Σπυρίδων

ΕΤΗΣΙΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Στη μνήμη του Ν. Πλαστήρα

Πραγματοποιήθηκε και φέτος το ετήσιο μνημόσυνο στη μνήμη του Ν. Πλαστήρα που διοργανώνεται από το σύλλογο των απανταχού εκ του Ν. Καρδίτσας καταγόμενων. Την επιμέλεια του μνημόσυνου είχε ο σύλλογος των απανταχού Καρδιτσιωτών που παρευρέθη κιόλας στον μνημόσυνο με επικεφαλής τον πρόεδρο κ. Σ. Χαντζάρα όπως και τον κ. Αθανασόπουλο.

Η επιμνημόσυνη δέηση εψάλη στο Α' νεκροταφείο Αθηνών και ο σύλλογος των απανταχού Μορφοβουνιωτών εκπροσωπήθηκε από τον πρόεδρο κ. Θωμά Τσιτσιπά και τον κ. Τσάβαλο Τάσο.

Στον ίδιο χώρο τελέστηκε και επιμνημόσυνη δέηση και πάλι με φροντίδα του συλλόγου Καρδιτσιωτών στη μνήμη του μακαριστού Σεραφείμ, ο οποίος καταγόταν από χωριό της Καρδίτσας.

Στα δύο μνημόσυνα παρευρέθηκαν ο Σύλλογος Σοφαδιτών Καρδίτσας, ο πρόεδρος του συλλόγου Κρουονεριτών κ. Ποδηματάς και η κ. Λαζίνου εκ μέρους του συλλόγου Μεσσηνικολιτών. Ακόμη παρευρέθη όπως σχεδόν κάθε χρόνο, ο Βουλευτής Καρδίτσας κ. Δ. Σιούφας και πολλοί άλλοι επιφανείς Καρδιτσιώτες.

Στεφάνι κατέθεσαν ο σύλλογός μας με τον κ. Τσιτσιπά Θωμά στο μνημόσυνο του Ν. Πλαστήρα ενώ στο μνημόσυνο του μακαριστού Σεραφείμ _ ο κ. Τσάβαλος Τάσος.

Ακόμη στεφάνι κατέθεσαν οι σύλλογοι απανταχού Καρδιτσιωτών, η εταιρεία Ιστορικών Μελετών Καρδίτσας ενώ εκφώνησαν λόγο οι Ζωγράφος, Φιλόλογος και ο πρώην πρόεδρος εφετών κ. Καραμέτος στο μνημόσυνο του Ν. Πλαστήρα.

Οτιδήποτε χρειασθείτε και έχει σχέση με το Σύλλογο ή την Εφημερίδα, απευθυνθείτε στο παρακάτω Δ.Σ.

Διοικ. Συμβούλιο 2001 - 2002

Πρόεδρος	- Τσιτσιπάς Θωμάς,	τηλ. 21 32 651
Αντιπρόεδρος	- Κατοίκος Παναγιώτης	» 26 23 033
Γραμματέας	- Σακελλαρίου Θωμάς	» 25 86 281
Ταμίας	- Λατίνος Ιωάννης	» 26 13 659
Δημ. Σχέσεις	- Λατίνος Απόστολος	
» 26 13 654		
Μέλος	- Τσούλας Σωκράτης	» 27 72 511
Μέλος	- Καφεντζής Ευάγγελος	» 25 22 596
Συντακτική Επιτροπή Εφημερίδας		
Κατοίκος Θωμάς		τηλ. 26 33 689
Τσάβαλος Αναστάσιος		» 27 12 391
Κατοίκος Σταύρος		» 5027841

Παροραμική άποψη του χωριού μας.
 Μορφοβούνι